

[Oluf Pedersen.]

sen; her spiller Spørgsmaalet om tilbagevirkende Kraft ikke ind, det gør det kun ved selve Idømmelsen af Straf. Jeg synes, at det er baade retfærdigt og praktisk, at man tager Fortjenesten. Jeg synes ogsaa, at det falder sammen med de Udtalelser, der har været fremsat bl. a. af den højtærede Indenrigsminister, idet jeg har forstaaet ham saaledes, at de paagældende Udtalelser er paa Linie med det Standpunkt, jeg har hævdet. Det foreliggende Lovforslag er imidlertid desværre et Regeringsforslag, der maa staa for den samlede Regerings Regning, og det er jo nu ogsaa desværre tiltraadt af alle Partierne, men jeg for mit Vedkommende kan ikke tiltræde Lovforslaget uændret, og derfor har jeg stillet mine Ændringsforslag, som jeg hermed anbefaler.

Kristen Amby: Jeg kan helt tilslutte mig de Opfordringer, som Socialdemokratiets Talsmand, Ordføreren for Udvalget, det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard, nu rettede til Justitsministeren angaaende en Redegørelse for, hvordan Forholdet er i Regering med Hensyn til Værnemager-spørgsmaalet. Men jeg finder det alligevel betimeligt ved denne Lejlighed at komme med nogle særlige Bemærkninger i Anledning af den Maade, hvorpaa et Regeringsblad mener at kunne tillade sig at skrive om Rigsdag og Folkestyre i denne Sag.

Først maa jeg maaske sige, hvordan Tingene ligger generelt. Der er Enstemmighed i den danske Befolkning — formentlig med Undtagelse af dem, hvem det maatte gaa ud over — om, at en økonomisk Værnemagerlov foruden de Love, vi allerede har udarbejdet, nemlig det første Straffelovstillæg og Lovforslaget, der foreligger i Dag, skal gennemføres. Alle de Politikere, der har udtalt sig herom, fra alle Partiers Side, har mig bekendt; sagt det ikke een, men mange Gange. Det gælder de fire gamle Partier, og det gælder de nye. Den Tanke, i hvilken man har klædt Kravet — jeg kan her kun tale paa egne Vegne, men det gælder ogsaa alle andre —, er, at ingen ved Krig og Ulykke skal kunne berige sig paa sine Landsmænds Bekostning. Og man har videre føjet til: All right, saa skal de, der direkte i Tjeneste hos Værnemagten er blevet rige, af med denne Rigdom og bøde derfor under den ene eller den anden Form. Derom er der ogsaa ikke den ringeste Tvivl og har aldrig været det her i Landet, aldrig.

Derfor forekommer det mig, at de Udtalelser, jeg engang tillod mig at stemple „Morgenbladet“s Journalistik med, nu viser

sig at være bevist, saa at enhver kan se, hvad jeg har sagt om dette Blad — det var haardt —, at dets Journalistik var goebelsk.

Det kan maaske ellers være os ligegyldigt, hvad det ene eller det andet Blad skriver, men helt ligegyldigt er det nu ikke, hvordan Journalistikken er i et folkestyret Samfund. Grænser skal der være for Perfidie og Løgnagtighed. Men det kan aldrig være ligegyldigt, hvordan et Blad, der er saa nær tilknyttet Regeringsmedlemmer, som „Morgenbladet“ er det, skriver i en saadan Sag, for det maa vide Besked. Jeg har her 3 Numre efter hinanden, der taler om Værnemagerlovens Modtagelse hos Rigsdagsmændene, Politikerne. Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne bruge nogle enkelte Citater.

Det hedder først i „Morgenbladet“ for den 21. August meget betegnende i en stor og fed Overskrift uden Spørgsmaalstegn — det er altsaa det, der fanger Øjet —:

„Regeringen er ikke enig om Udrensningen.“

Saa er det sagt. Senere kommer — det skal jeg bevise —, at hos „os“, altsaa Dansk Samling, er der ingen Uenighed, „vore“ Ministre har sagt: sandelig, vi vil Udrensning. Men Regeringen er ikke enig om Udrensningen. Det er det første, der siges. Den næste Overskrift, der ogsaa er med „fedt“, lyder:

„De Konservative holder Haanden over de store „godkendte“ Værnemagere.“

Det er Underoverskriften. Dernæst senere i Artiklen en Sætning, hvori det hedder:

„De Konservative imod Udrensningen?“

Her er man straks lidt mere forsigtig. Nu er Folk begyndt at læse, derfor er der sat Spørgsmaalstegn efter, men det er der ikke i Overskriften. Og saa kommer:

„Haardnakkede Rygter . . .“

nu er det pludselig blevet Rygter og det til Trods for, at det i Overskriften har været fastslaaet som en Kendsgerning . . .

„vil vide, at man fra konservativ

Side ikke ønskede den illegalt udarbejdede Værnemagerlov gennemført.“

Det er de haardnakkede Rygter, og de søges underbygget ved følgende:

„Naar det har været nødvendigt“,

skriver Bladet for den 22. August,

„for os at gaa saa dybt til Bunds i

denne Sag, er det for det første paa Grund af Sagens Vigtighed, men ogsaa, fordi det, der siges fra Rigsdagens Talerstol herom, er et kæmpemæssigt Hykleri. Højesterets-